

Dom mladih Šiške še naprej ostaja sramota naše občine

V času, ko se bliža naš kulturni praznik, smo ljudje pozornejši do dogajanj na kulturnem področju v širšem sociološkem prostoru, prav tako pa tudi v svoji bližnji sredini. Prav ta dogajanja pa so za nas najbolj boleča, saj sestavljajo pomemben del našega vsakdanjega življenja. Zaradi teritorialne bližine nam najbolj omogočajo vpliv na izboljšanje in izvajanje programa, prav

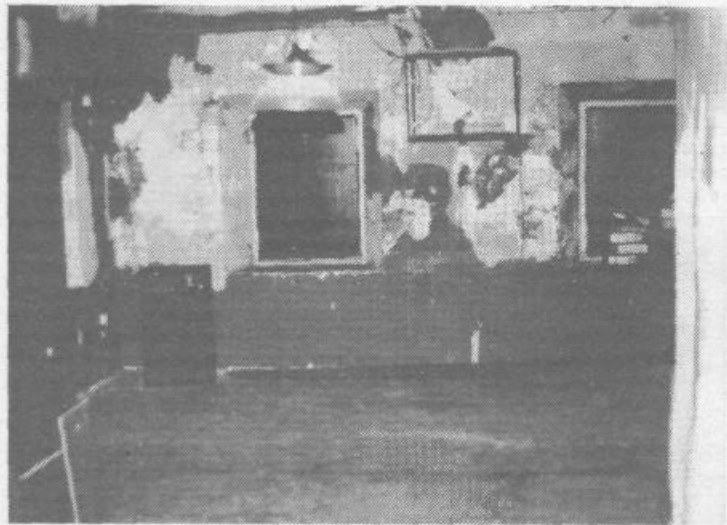
tako pa nam omogočajo zapolnitev svojega prostega časa z vključevanjem v izvajalskem smislu. Pomembne funkcije, ki se s tem vrše pri izoblikovanju človeka kot osebnosti mislim, da mi ni potrebno navajati. Inflacija in kot njena posledica padec družbenega in osebnega standarda povzročata odtujitev med ljudmi, ta pa se z vsakim novim ukrepom potencira. Z lastnimi

dejanji dokazujemo, da smo na preizkušnjo družbeno razvojni stopnji človekove zavesti, saj zamenjamo področja, ki so za nas v tem trenutku najpomembnejša – družbene dejavnosti. Otepamo se vsake stvari, ki ne pripomore k višjemu osebnemu standardu, družbene dejavnosti obsojamo, da živijo na račun družbe, na njih pa ne gledamo z vidika združevanja delovnih ljudi in občanov v oblike, ki omogočajo realizacijo njihovih življenjskih potreb, katerih brez združevanja sredstev ne bi mogli realizirati. Pa bodimo bolj konkretni.

Mlade še vedno boli, da so v družbenem življenju zapostavljeni in vedno večje težave nastajajo pri zadovoljevanju njihovih interesov. Rešitve obnove osrednjega doma mladih Šiške, ki bi omogočal zadovoljevanje potreb mladih kljub velikim naporom še vedno nismo našli, tako da je stavba na Vodnikovi 141 še sramota naše občine. Stavba je v stanju, ki ne omogoča ničesar, saj je že tako dotrajana, da so njena vrata zaprta. Potrebni so temeljiti gradbeni posegi.

Lani se je na prošnjo OK ZSMS Lj. Šiška odzvalo več delovnih organizacij, ki so bile pripravljene finančno podpreti obnovo doma, kar kaže, da ima združeno delo interese, da sodela v konkretni program. Žal pa zakonodaja tega ne omogoča v zadovoljivi meri. Vendar pri tem ne bi smelo ostati, saj se moramo zavedati, da je dom mladih Šiške neizogibno potreben. Družba se mora problema zavedati in zagotoviti ustrezno rešitev, saj bomo drugače namesto kulturnih gradil domove za mlade prestopnike. Le teh pa je v tej gospodarski in moralni krizi vse več. Morda bi znova veljalo obuditi že staro zamisel, denimo po medvoškem vzorcu, kjer se je svobodna menjava dela medvoških krajevnih skupnosti z združenim delom tako vkoreninila, da so rezultati več kot očitni. Kaj so vse s tako zbranim denarjem že zgradili ne bi ponavljali, saj smo o tem že v prejšnji številki JT veliko pisali, gotovo pa je, da dajemo sebi in to bi moral postati moto za vnaprej.

Franci Kumer

PO OBISKU NEKATERIH OO ZSMS LJUBLJANA ŠIŠKA

Brez čuta lastne odgovornosti je vsak trud zaman

Minilo je že pol leta od zadnjega poročanja o stanju mladinske organizacije v občini, oziroma organiziranosti in (ne)delovanju osnovnih organizacij v šolah, združenem delu in krajevnih skupnostih. Zlasti pri slednjih je bilo stanje alarmantno, saj skoraj 2/3 osnovnih organizacij ni delovalo. Zato je predsedstvo občinske konference ZSMS jeseni organiziralo dva seminarja za vse mlade, torej v šolah, krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah. Na teh, dokaj dobro obiskanih seminarjih so se izoblikovala mnenja, oziroma dane so bile smernice za delo v naprej. Odločili so se, da se bodo postopno seznanili in raziskali vzroke za (ne)dejavnost. Najprej so se lotili osnovnih organizacij v krajevnih skupnostih. Opravili so razgovore s predsedniki OO ZSMS, seveda tam, kjer so jih imeli, ali s tajniki, tam kjer ni bilo mladinskih predstavnikov. Stanje je, razen seveda svetlih izjem, zelo slabo, ali bolje reče-

no, alarmantno saj je bila več kot polovica krajevnih skupnosti brez OO ZSMS, oziroma imeli so predsednika brez predsedstva. Po opravljenih razgovorih se je stanje malo izboljšalo. Namreč v nekaterih krajevnih skupnostih so začeli s prebujanjem mladinskih organizacij. Denimo v primestni krajevni skupnosti Edvard Kardelj se nekaj mladincev zares trudi, da bi k delu pripravili mlade. Možnosti za kakovostno delo so velike saj prostore za to imajo pa tudi dvoran za izvajanje interesnih dejavnosti je dovolj. Žal pa kljub zavidanja vrednim prostorom mladi ne zahajajo vanje. Lotilo se jih je malodušje, ki ga tudi sami ne znajo razložiti.

Škoda, bi rekli mladi v oddaljeni vaški skupnosti Trnovec – Topol, ki takšnih možnosti nimajo saj jih pesti huda prostorska stiska. Tudi po domovih se ne morejo več sestajati kajti kuhinje ali sobe so postale pretesne za skoraj štirideset mladinc-

cev, kolikor jih je vključenih v OO ZSMS to je skoraj dve tretjini vseh mladincev v tej KS. Hvale vredno, ni kaj, a ne toliko po številu, kot po dejanjih, kajti ti mladi zares živijo s kramjem. Vem, rekli boste saj morajo, ker so zaradi slabih avtobusnih zvez primorani ostati doma. A temu ni tako, prav nasprotno. Fantje in dekleta so vsakdanji vozači, ki v Ljubljani delajo, se šolajo in obiskujejo številna društva. Vzamejo pa si tudi čas za prijeten klepet v domačem okolju, ali za dramski krožek. Po potrebi se vključujejo v vse prostovoljne akcije, krepko pa zavirajo rokave tudi na kmetijah.

Žal pa so mladi v KS Trnovec-Topol le iskrica upanja, da mladi če hočejo tudi veliko naredijo. K temu so pripomogli tudi kraja-

ni, ki imajo zanje veliko razumevanja in jih spodbujajo k še tveganejšemu delu, kar pa je, roko na srce, v mestih KS prava redkost. Zato v krajevni skupnosti Komandanta Staneta kjer živi več kot 2000 mladih, denimo še vedno nimajo mladinske organizacije. Seveda pa za takšno stanje niso krivi le krajan, ki bi jih sicer morali krepko spodbuditi k delu, tudi mladi ne najdejo oziroma ne znajo poiskati pravega stika z okoljem. Prepuščeni so sami sebi, posledice pa so nam znane. Ob tem bi se, kot družba, morali zelo zamisliti in biti z mladimi bolj strpni in jim znati prisluhniti. Vendar bi se tudi mladi morali zavedati, da je brez čuta lastne odgovornosti vsak trud zaman.

V. V.

začeli s pripravi na kabelsko televizijo. Žal se je v anketi, ki smo jo dali v vsa gospodinjstva, prijavilo zanj samo 252 gospodinjstev, kar je premalo za hitrejšo izpeljavo te akcije.

Letos bi tudi radi dokončno obnovili fasado na stolpnici Celovška 103, pa obnovili kanalizacijo na Gospodinski ulici.

Edvin Stepančič, upokojenec:

»Pričakujem, da se bo naša jugoslovanska kriza polagoma zmanjševala in želim, da bi bilo čedalje manj nerealnih kritik in da bi imeli občani zaupanje v vodstvo. Vsakdo naj bi upošteval, kaj je realno prispevati k zmanjšanju naših težav. Vsak kraj ima svoje probleme, pa je treba potrebe prilagoditi možnostim.

V občini Šiška kar dobro 'vozimo'. Edini štrajk je bil menda v Litostroju. Tam so zadeve potem pametno rešili. Zaključni računi bodo zdaj pokazali, če je kaj zgubašev. Ne želim, da bi imeli kje kakšne prisilne uprave.

ŠIBKE TOČKE

»Ni ga, ki bi tako dobro vedel, kaj je v tvoj prid, kot veš sam«

Ta misel Jeremyja Bentham je še kako aktualna za naš današnji trenutek. Posebej, če izhajamo iz temeljnega konflikta, ki je tu in katerega soudeleženci smo: med razvojem samoupravljanja – vplivom delavca in občana na odločitve in etatično-birokratskim odnosom države. Brez kakršnegakoli filozofiranja je dejstvo, da ogromen aparat prerazdelitve ne deluje v horizontalni smeri, znotraj združenega dela, temveč v navpični smeri. Zato tudi država ne more in dejansko tudi ne odpravlja vzrokov inflacije, temveč samo nudi kompenzacijo za posledice. Ali če rečemo drugače, država intervenira vedno prepozno in so zato njeni ex post facto ukrepi »bolj dragi« in manj učinkoviti, kot bi lahko bili pri bolj vzročnem načinu interveniranja. To povleče za seboj seveda tudi stroške tega intervencijskega aparata. Pri tem gre za veliko zmoto ponujene in utečenega stroškovno-storitvenega kliseja. Namreč, povečanje izdatkov tega aparata ni nujno povezano tudi s povečanjem »out puta«. Kajti, če gre za povečanje storitev tega aparata, pride do še veliko večjega povečanja stroškov na strani uporabnikov teh storitev, tako da je končni učinek venomer negativen. Razlog za to, da ostaja ohranjena ta birokratska oblika dajanja storitev države, kljub ciljni in stroškovni neučinkovitosti, ki je vedno bolj očitna, je zatore zagotovo v zvezi z vlogo kontrole, nadzora itd., ki ga opravljajo te centralizirane birokratske službe. In ne nazadnje, vedno bolj se uveljavlja cilj, ko država prevzema mesto menjalne transakcije, v kateri se dajejo materialne ugodnosti »reže« v zameno za njihovo moralno podporo in priznavanje statusa quo te družbe, ki botruje njihovi revščini. Zelo pomemben pogoj, da si lahko deležen teh storitev države, pa je tvoja sposobnost, da se prilagodiš rutini in zahtevam te birokracije, sposobnost, ki je, tega pač ni treba posebej poudarjati, pogosto v obratnem sorazmerju s potrebo.

IMAMO NAJVEČ DELAVCEV V OBRTI

Spremembe pri plačilu šolnine

V Medobčinskem skladu za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela Ljubljana, Miklošičeva 26 (tel.: 312-533) imajo navado, da zaseda skupščina sklada dvakrat letno. Ta najvišji organ sestavlja 16 delegatov delavcev in 14 delegatov obrtnikov, ki zaposlujejo delavce. Kot je znano, pokriva sklad 14 občin ljubljanskega območja, kjer je pri obrtnikih zaposlenih nad 7500 delavcev in delavk. V naši občini zaposlujejo obrtniki nad 1600 delavcev in delavk.

Na jesenskem zasedanju, ki je bilo 12. decembra, so delegati, med katerimi so bili tudi Vili Rotter, Marina Klopčič in Janez Bonča, obravnavali in sprejeli poročilo o delu sklada v prvih devetih mesecih letošnjega leta in smernice za plan dela v letu 1988. Pretehtali so tudi finančno poslovanje sklada.

Sklad organizira in financira za delavce v samostojnem osebnem delu vse oblike izobraževanja ob delu in iz dela, strokovne ekskurzije ter obisk kulturnih prireditev. Sodeluje tudi pri organiziranju in plačilu poučnih izletov in družbenopolitičnega izobraževanja, ki ga izvajajo OO ZS zveze sindikatov delavcev pri obrtnikih in obrtna združenja.

Od celotnega prihodka odreja sklad 33 odstotkov na posebne račune na osnovi Družbenega dogovora o kadrovski politiki in štipendiranju, občinam, ki jih zajema sklad. Ko so delegati razpravljali o teh sredstvih, so bili mnenja, da je potrebno sproti prilagajati cenzus, ki omogoča pridobitev štipendije. Sedanji je tako nizek, da štipendije ne more dobiti noben otrok delavcev pri obrtnikih, tudi, če ima normalno plačo. Sredstva ležijo neizkoriščena, kljub temu, da dru-

žine vse težje krijejo stroške šolanja.

Delegati so sprejeli tudi spremembe nekaterih členov samoupravnih aktov, ki določajo način povračila šolnine. V spremenjenem besedilu je sedaj navedeno, da delavec, ki se odloči za daljše šolanje, lahko praviloma dobi sredstva za plačilo šolnine še ob vpisu v šolo in sicer tako, da sklad nakaže denar neposredno šoli. To je pomembna sprememba pri financiranju šolanja delavcev pri obrtnikih ob delu in iz dela.

Delegati skupščine so sprejeli sklep o volitvi delegatov skupščine njenih organov in odbora samoupravne delavske kontrole sklada za obdobje 1988–1992.

Zapisali smo, da je v naši občini okrog 1600 delavcev v obrtnih delavnicah. Ti so se v času do 30. septembra udeležili naslednjih oblik izobraževanja in drugih dejavnosti, ki jih organizira in financira sklad: 3 delavci obiskujejo srednjo šolo ob delu, 8 jih je opravilo tečaj tujih jezikov, 2 tečaj za voznika motornih vozil, nekaj se jih je udeležilo frizerskega tečaja pri Narta studiu v organizaciji sekcije frizerjev pri Zvezi obrtnih združenj Slovenije. 18 jih je bilo na obrtnem sejm v Salzburgu in v tehničnem muzeju v Münchnu, 23 pa v Splitu in na otoku Visu. 34 šišenskih delavcev in delavk pri obrtnikih je bilo na obrtnem sejm v Celju.

OO ZS je uspelo peljati na poučni izlet in družbenopolitično izobraževanje 50 delavcev in delavk.

Zanimivo je, da nihče ni končal osnovne šole, da se nihče ni odločil za pridobitev znanja slovenskega jezika (gostinci, prodajalci sadja in zelenjave!) ter, da se nihče ni odločil za izobraževanje iz dela. Stane Jesenovec

zacije sicer ne poznam, vem pa, da v prostorih KS že dolgo ni več mladinskih plesov, ki si jih gotovo ne želim samo jaz. Morda bi veljalo razmisljati tudi o organiziranju kakšnega video-kluba, kjer bi si lahko izposojali video kasete in kasete z računalniškimi programi. Želim uspešno zaključiti šolsko leto in – da bi imeli med počitnicami dovolj snega!

Jože Gabrovšek, predsednik sveta Krajevne skupnosti dr. Petra Držaja:

»Želim, da bi v tem srednjeročnem obdobju v naši krajevni skupnosti dokončno uredili nekatere zadeve, ki jih že dolgo premlevamo, predvsem topifikacijo. V tej krajevni skupnosti je še precej stanovalskih blokov in zasebnih hiš, kjer še vedno kurijo trda goriva, zaradi česar je zrak ne samo na območju krajevnih skupnosti pač pa tudi na šišenskem območju zelo onesnažen.

Skupaj z nekaterimi sosednimi krajevnimi skupnostmi smo že lani

Lepo bi bilo, ko bi tudi letos organizirali takšno pristrčno srečanje za starejše krajan, kot je bilo decembra v šoli Riharda Jakopiča, če bodo seveda dopuščale finančne možnosti ob tem, da je potrebna štednja na vseh področjih.

Marjan Kodolja, ravnatelj Osnovne šole Hinko Smrekar:

»Kot ravnatelj te šole imam eno srčno željo – da bi letos začeli graditi prizidek k naši šoli, saj bi s to gradnjo rešili vse probleme v šoli.

Kot občan in krajan pa želim, da bi v okolici šole napeljali toplovodno omrežje v stare bloke, kjer obstaja še star način kurjenja. S tem bi omogočili starim in onemoglim ljudem tako ogrevanje, ki ne bi bilo odvisno od ljubeznivih sosedov ali pa naših učencev, ki jim prinašajo kurjavo iz kleti v stanovanja. To pomoč nudijo naši učenci v okviru Podmladka Rdečega križa vedno, kadar kakšen krajan prosi za tako pomoč.